

El teatre a Sarrià de Dalt (segon episodi)

El retaule del flautista. Representació al pati del Patronat de Sarrià de Ter. D'esquerra a dreta Manel Riera, Joan Suñer, Josep Ma. Mera, Gerard, Joan i Eduard Aymerich.

El teatre és un fet social que per la seva existència necessita d'uns elements personals i materials indiscutibles, sense els quals el fet teatral esdevé del tot impossible.

Com elements personals tenim els actors i equip tècnic per un costat i públic per l'altre, i com elements materials el teatre, entès com l'espai físic adequat per enquibir l'escena i l'acomodació del públic. Tanmateix, si el teatre és un fet social que necessita d'uns elements "sine qua non", veiem com està en aquest petit racó de la societat que és Sarrià.

Els elements personals no hi ha dubte que a Sarrià hi són, ja que quant a públic només cal que se'ns donin espectacles de qualitat i de ben segur que l'èxit és garantit: la població de Sarrià ho ha demostrat en un passat recent. I pel que fa a l'altre element, personal que són els actors i equip tècnic, la nostra

pròpia història ens ensenya que el jovent sempre ha estat disposat a participar d'una manera activa en aquesta branca de l'art tan necessària per a la formació de la persona i per la satisfacció de la demanda cultural.

Del que si estem mancats a Sarrià és de l'element material, és a dir del teatre com espai físic definit anteriorment. Si bé cal matitzar aquesta mancança, pel fet que no es tracta d'una manca real d'estructura, ja que el Centre Parroquial de Sarrià de Dalt reuneix les condicions necessàries per ésser utilitzades per qualsevol mena de representació teatral segons les exigèn-

cies del nostre poble, el que passa és que la gestió i administració d'aquesta entitat, autoritària i dictatorial, és i ha estat sempre tancada a l'iniciativa dels altres grups del poble que podrien satisfer la demanda de les necessitats dels ciutadans, i que fa així gairebé inoperant un espai escènic que podria ésser, i en altre temps havia estat, centre d'atracció i motor del teatre amateur de les comarques gironines.

Em refereixo al període comprès entre els anys 1975 en què, organitzada pel grup de teatre FAULA es celebrava la 1a. MOSTRA DE TEATRE, i l'any 1983 que amb la Va., es realitzava la darrera en el Centre Parroquial de Sarrià de Dalt. Encara es portà a cap una VIa. MOSTRA, però per aquests

problemes que caracteritzen al Centre Parroquial, va haver de celebrar-se als locals del Patronat de Pares de Família de Sarrià de Baix.

Aquest període dels anys 1975 a 1983, és el segon episodi de la història del teatre a Sarrià de Dalt que s'inicià als anys 1954-55 de la mà de Mn. Isidre Molar -tal com ens narrava de forma magistral i detallada la Joana Rosdevall en el passat número d'aquesta revista- i és per tant, l'herència rebuda d'aquell grup anomenat "JOVENTUT I ALEGRIA", materialitzada amb la creació del "GRUP FAULA".

El retaule del flautista. A la foto, d'esquerra a dreta, Joan Suñer, Francesc Pérez, Lluís Aymerich i Pere Pla.

Els Pastorets, representació al "Casino" de Sarrià de Dalt. A la foto i d'esquerra a dreta, Lluís Aymerich, Salvador Terrades i Salvador Ribas.

No seria just, però, dir que aquesta nova represa del teatre a Sarrià de Dalt fos només una simple herència rebuda, cal recordar que Mn. Domènec Casanellas va ser el nou engrescador de l'afecció que en estat latent romanien en nosaltres, i que ell va saber fer renéixer amb entusiasme, fruit del qual fou reali-

tat la construcció de l'esmentat Teatre, malgrat la infinitat de discrepàncies i situacions tenses viscudes.

El novembre de 1973 fou inaugurat el Centre Parroquial amb frases tan repetides i tòpiques com "obrim les portes de bat a bat", "que ningú s'hi senti foraster", "mantenir ben encesa la torxa de l'amistat i la col.laboració mútua", "el Centre Parroquial és de tots i per a tots"... No seré pas jo, ara i aquí, qui ana-

litzi l'autèntic significat i el grau d'acompliment d'aquestes frases i altres de semblants, només vull recordar-les i que cadascú des de la seva posició les mediti i analitzi. El que també vull recordar sobre aquest fet, és el que deia el Mundo Diario a arrel de la 1a. MOSTRA DE TEATRE. La gent del Centre Parroquial, contestant a la pregunta del periodista afirmava: "Aquest local pertany únicament al poble, no a l'Ajuntament". És clar que això succeïa abans que es tingués idea del que era un Ajuntament democràtic, però l'atreviment de fer aquesta afirmació tan contundent, ha plantejat des de sempre, començat per Plató, una pregunta encara sense resposta: Qui és el poble? Si tots els filòsofs de la història no hi han trobat encara resposta, no seré pas jo que gosi, ni tan sols, plantejar-me-la, però el que sí sé, és que el poble no és el Bisbat ni del Rector del Poble. El fet és que gràcies a la tradició teatral del nostre poble i l'esperit emprenedor i agressiu de Mn. Domènec Casanellas es reanudà el teatre, primer amb representacions dels Pastorets i altres obres, com *Terra Baixa* d'Àngel Guimerà o *Els milions de l'oncle* de Carles Soldevila. Aquestes representacions es feren encara en els locals del "Casino", actualment Centre

d'ensenyament "Els Jons", i en escenaris improvisats amb quatre fustes a l'aire lliure.

L'acolorament del moment, fruit dels èxits assolits, juntament amb l'anhel de la gent gran per aconseguir un local adient on reunir-se i gaudir durant la celebració de festes, com les de la vellesa i altres, creà una total simbiosi entre la gent del poble -individualment o en el sí de les entitats existents- que amb l'encapçalament de Mn. Domènec desembocà en un esclat d'entusiasme col·lectiu que fructificà en la construcció del Centre Parroquial. Un cop aconseguit aquest objectiu, es disposava de l'estructura necessària per endegar una activitat teatral de qualitat, tant amb representacions de grups de fora com amb la creació del nostre propi grup, amb les més elevades aspiracions. Així fou com es consolidà la idea de la creació del grup i de la organització de la 1a. MOSTRA DE TEATRE.

Així doncs, durant tots els dissabtes dels mesos d'abril i maig de 1975, nou grups de les comarques gironines presentaren sengles obres teatrals a Sarrià de Dalt, i es feu ressò de l'esdeveniment tota la premsa, no només la de Girona, sinó també la d'àmbit català com El Mundo Diario, La Hoja del Lunes, i El Correo Catalán que titulava la notícia amb la frase:

Les dones savies, a l'envelat de la festa major de Sarrià de Ter. D'esquerra a dret, Títón Belalú, Francesc Rodríguez, Joan Suñer, Neus Saurina, Cati Giralt, Anna Turbau i Anna Masó.

"SARRIÀ DE DALT, CAPITAL DEL TEATRO GERUNDENSE". I així era, ja que hi assistiren els grups més representatius, ansiosos de mostrar els seus treballs, davant la manca d'esdeveniments semblants. *El Grup Faula* amb una escenografia de complicat muntatge representà l'obra d'Eduard Criado, *Fang* al costat d'elencs teatrals tant preuats com: *Procenium*, *Màscares*, el grup *Espontani* d'Olot, *El quadre escènic del patronat de l'Escola d'Arts i Oficis de Palafrugell*, el Grup de Teatre

Vidrerencs, Els Coturns de Girona, La Gespa de Palamos i El Grup Escènic Cellerenc.

Dos anys després, de febrer a abril de 1977, i tal com estava previst -ja que creïem que dos anys era el temps necessari perquè els grups poguessin explotar suficientment els seus muntatges i preparar-ne de nous- es celebrà la IIa. MOSTRA, aquesta vegada amb set representacions teatrals, però introduint-hi tres jornades amb conferències de persones tan qualificades com Jordi Teixidor (autor teatral), Pere Planella (director) i el malaurat Fabia Puigcerver (escenògraf). En aquesta segona Mostra, *el Grup Faula* hi participà amb l'obra musical de Jordi Teixidor, *El Retaule del Flautista* amb la qual, Faula, en col·laboració amb el grup musical Elipson, aconseguí una nova fita en els seus èxits. Però l'esdeveniment més insòlit i

Electrodomèstics i Lampisteria

Josep Comas

MOBLES BANY, MIRALLS I AXETES

Carrer Major, 146 • Tel. 17 02 52

SARRIÀ DE TER
Girona

Terra baixa, al Centre Parroquial de Sarrià de Dalt. A la foto, Lluís Aymerich, Paquita Auguet, Josep Ma. Mera, Esteve Pineda, Francesc Rodríguez i Josep Turbau. Fotos cedides per Lluís Aymerich.

que passarà a la història de Sarrià, és que en aquesta IIa. MOSTRA hi intervingueren dos grups del nostre poble, perquè a més del Grup Faula, s'hi presentà el *Grup de Teatre del Patronat* amb la representació de l'obra d'Eugene Ionesco, *Francina*.

Si amb motiu de la celebració de la primera mostra El Correo Catalán deia que Sarrià de Dalt era la capital del teatre gironí, aquesta afirmació es féu palesa amb la creació de l'Agrupació Teatral de les Comarques Gironines, la qual fou festada aprofitant l'ambient creat amb les mostres, havent participat el Grup Faula en la seva junta, al costat de gent, ara tant coneguda, com Pep Cruz, Xicu Masó o Joan Massotkleiner (l'August de Secrets de Família).

Els mesos d'abril, maig i juny de 1979 es celebrava la tercera de les mostres, en la qual, amb l'afany d'innovació que sempre ens guiava, s'hi va introduir el fòrum, obrint diàleg entre els espectadors i els components del grup.

En aquesta IIIa. MOSTRA el Grup Faula hi va presentar el treball de creació pròpia titulat *L'últim forat*.

IV MOSTRA DE TEATRE 1981
SARRIÀ DE DALT
Organitza: GRUP FAULA

Era un muntatge del qual potser tots els components del grup ens en sentim més orgullosos, ja que va ser una creació col·lectiva on tot-hom hi va participar, fent crítica dels fets més quotidians del poble. Tan de bo algun dia poguéssim tornar a representar-la!

Una característica comuna de totes les edicions de la Mostra, era que tots els components dels grups participants eren convidats a assistir a totes les representacions, amb la intenció de crear un autèntic caliu teatral, i puc ben assegurar-vos que ho aconseguíem. Era un ambient teatral engrescador que ara em

sembla irrepètible.

Al mateix temps un representant de cada grup participant formava part del jurat, amb l'objectiu de destacar de cada un d'ells allò que sobresortia dels altres, però sense cap mena d'esperit competitiu entre els grups i amb finalitat didàctica per a la gent del teatre.

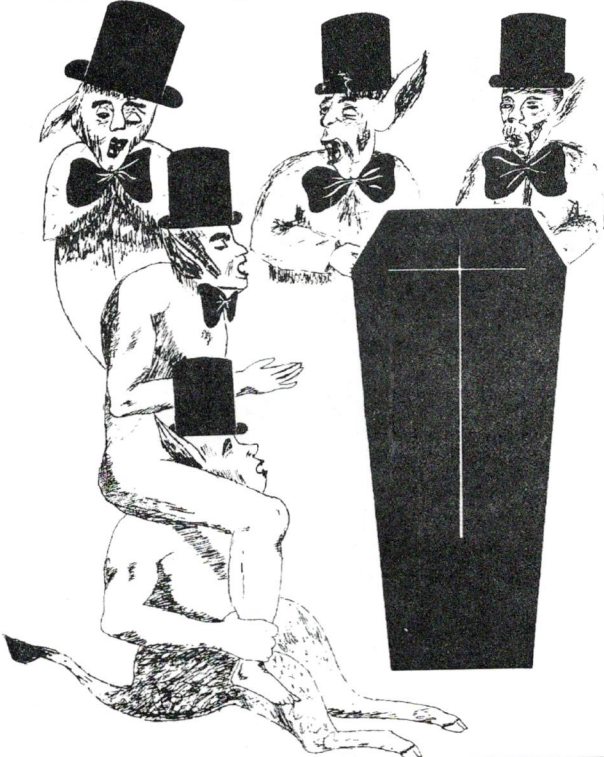
En la IVa. MOSTRA celebrada del 7 de març al 16 de maig de 1981 s'introduí com a novetat el jurat popular, de tal manera que es demanava al públic que, amb un full que es repartia a l'entrada valorés allò que més li havia agradat de la representació del torn i donés la seva opinió general. Era també un sistema molt didàctic que era molt interessant per als grups perquè permetia conèixer de primera mà l'opinió desinteressada i objectiva de la "clientela".

En aquesta ocasió el Grup Faula presentà l'obra d'Arnold Wesker *Les arrels*, de molt difícil interpretació que, si hem de dir la veritat, no va reportar massa èxits al grup. La darrera Mostra que es celebrà al Centre Parroquial de Sarrià de Dalt -el cert és que ja amb un ambient molt tens- fou la Va., durant nou dissabtes de març, abril i maig de l'any 1983, en la qual el Grup Faula representà en forma de comèdia musical una adaptació de l'obra de Molière *Les dones sàvies*. La VIa. MOSTRA, ja amb problemes insalvables amb el Centre Parroquial, fou aollida amb gran cordialitat i una col·laboració inestimable, en el Teatre del Parroquial de Pares de Família de Sarrià de Baix, que si bé les condicions humanes eren excel·lents, cal reconèixer que el local no reunia les condicions mínimes necessàries per a una representació teatral digna. En aquesta ocasió fou *Sa Pesta* l'obra que va representar Faula. A més dels grups que que ja hem

esmentat, aquestes sis mostres varen estar possibles gràcies a la participació de la resta dels elencs següents: *P.P.F. de Caldes de Malavella, Elenc Santperenc, Tei Sant Marçal, Taller Grioni de Teatre Català, Renaixença '76, L'Arlequí de paper, Grup Cultural Tossenc, Teatre del Pigall, Grup Sarau, Joventut de Breda, La Carota, l'Auca del C.E. Montclar de St. Feliu, Teatre d'Art de Banyoles, Amics del Teatre de Llagostera, Pimpinella, Teatre Llevant, Agrupació Teatral de Besalú, Art Teatral d'Arbúcies, La Teranyina de Vidreres.*

A part de l'organització de la Mostra i la seva participació en totes les seves edicions, el Grup Faula ha fet representacions arreu de les Comarques Gironines, tant per contractació directa per part de les Entitats dels diferents pobles, com en participació en altres mostres que, seguint l'exemple de Faula, es celebraven en altres indrets, com Sant Pere Pescador o Banyoles. També es participà en diverses ocasions en les campanyes de teatre organitzades per l'Agrupació Teatral de les Comarques Gironines per iniciativa de la Diputació, havent fet representacions al Teatre Municipal de Girona, Ripoll, Llagostera, Arbúcies, Lloret, Tossa de Mar...

GRUP FAULA

TEATRE MUNICIPAL 20 D'OCTUBRE

a dos quars d'onze del vespre

ORGANITZA: "Comissió d'Ensenyament i Cultura"
de l'Ajuntament de Girona

S'intentà treballar amb el jovent en la Mostra Juvenil organitzada per la Generalitat de Catalunya, amb obres com *Distret, però no tant, o La Farsa de Misser Pere Patelin* i organitzat tallers de teatre amb conveni signat amb l'Ajuntament. En fi, crec que en la dècada analitzada es féu molt i bé en teatre, però malauradament, per entrebancs que mai no arribaré a entendre, va ser estroncada l'activitat que de forma

entusiasta i desinteressada es portava a terme. Esperem que algun dia, no gaire llunyà, surti algú amb les ganes, força i convenciment necessaris per reemprendre el que més enllà serà el tercer episodi de la història del teatre a Sarrià. Cal renovar aquella il·lusió i superar el repte.

Muestra EL Picot. S.L.

*Per encàrrecs: Tel. 17 02 64 (LLUÍS CAÑIGUERÀ)
C/. Major, 52 • 17840 SARRIÀ DE TER (Girona)*